

πῶς. ὁ δὲ τῷ ἀγρῶν οἰκονόμος ἔς τὸ ἔργον πρῶτα μενομένης,
εἶτα τῷ οἰκετῶν ῥαβδῶ κατέξαινε. ὁ δὲ Ἄισωπος προσπα-
θήσας, ἔφη, ἀνθρώπε, τί τὸν μηδὲν σε ἀδικήσαντα ἕως πο-
νηρῶς αἰκίζεις, καὶ πάντα ἔτι ἀκῆ καὶ μάτην κατὰ πᾶ-
σαν ἀποκτείνεις ἡμῶν, μηδὲν αὐτὸς ἐργαζόμενος; ἀλλ' ἐγώ
πῶς δεσπότη ἀναγγέλω ἅπαντα. ὁ δὲ Ζήνας ἀκῆσας τῷ
Ἄισωπῳ ταῦτα λαλῶντος, ἐδάμδηθη, καὶ φησὶν, Ἄισωπος
λαλῶν ἀρχαίμενος, ἐμοὶ ἐκεκρούκη, πρὸ καταλάβομαι αὐτῷ
ἐπὶ τῷ δεσπότη, ἵνα μὴ ἐλθόντος αὐτῷ, κατηγορήσας, με-
ταστήσῃ τῆς οἰκονομίας. καὶ ταῦτα ἔπων, ἰσοζυγίῳ ἐπιβὰς,
ἔς τὴν πόλιν ἔσθη, παραγινόμενος δὲ πρὸς τῷ δεσπότην,
ἔπει, χαίροις. ὁ δὲ ἔφη, τί τεταραμένος παρῆς. καὶ ὁ
Ζήνας, ἔτι γὰρ ἦν ὄνομα αὐτῷ, δεσπότη, πρῶτα τι ἔ-
ρατώδες ἐν τῷ ἀγρῷ σε σιωπῆ. ὁ δὲ φησὶ, τί, μὴ δέν-
δρον ὄψιμον πρῶτα καιρὸν τῷ καρπὸν ἠνεγκεν, ἢ κτήνος
τετράπων πρῶτα φύσιν ἐβλήσεν. ὁ δὲ, ἔ, φησὶν, ἀλλ'
Ἄισωπος λαλῶν ἀρχαίμενος, σιωπῆς γέγονεν. καὶ ὁ δεσπότης